

Háy János

Úgy kelsz fel

Úgy kelsz fel, hogy tudod,
semmit nem tehetsz magadtól.
Idegen akaratok löknek ide-oda,
idegen célok között hányódsz.
Nem emlékszel, ki vagy, és
mit kéne, ha volnál, tenned.
Idegen erők működnek benned.
Házadnak volnál híve rendületlen,
ha volna házad, ha nem másé
volna, ahová bezártak.
Rabja vagy egy idegen világnak,
szabadulnál, ha tudnád,
mi a szabadulás ára,
ha tudnád, ki az az ember,
aki a szabadulást várja.
Nem vagy része önmagadnak,
csak eszköze egy idegen akaratnak.
Hálás lehetsz persze, mert enni adnak,
azt kínálják, amiről úgy
akarják, hogy te is akarjad.
Ínyedre való a világ, mondják,
hisz épp az van, ami van,
lehetne ennél sokkal rosszabb,
s nem értik mért nem leled meg
magad ott, ahol éppen vagy.